

Maj 2012. Hovedregler i modspil i nolo, samt hvad er aftaler.

Som hovedregel (med en del undtagelser) spiller man som modspiller singleton ud, hvis man har det.

Man spiller altid mindste singleton ud, hvis man har 2 singletoner. Hvis man bliver inde efter singleton udspillet, og ikke rigtig har væltekort, skal man som hovedregel spille ud i den farve, hvor man har 2. Hvis ens makker svarer igen, og han og spilfører begge har 3 i farven. Så har man efter 3. udspil fortalt sine makker, at NU er man dobbelt renonce. (NB: Makkeren skal ikke pr. automatik stikke **ens første udspil**, men overveje, om han vil have et gennemspil mere!) Ovenstående har INTET med aftaler at gøre, men er logisk tankegang.

Afsmidningsreglen: Har man f.eks. hjerter konge, dame og knægt, og får mulighed for afsmid, så smider man først damen, så kongen og til sidst knægten, **og når man har smidt en af, som er lavere end den man sidst smed af, så har man ikke flere.** Har man hjerter konge og dame, så smider man først kongen og derefter damen, så har man ikke har flere. Har man spar konge, dame, knægt og 6, så først knægt, så dame, så konge og når man til sidst har smidt 6eren, så ved makkeren, at man ikke har flere. Dette er ikke logisk, men reglen er efterhånden blevet en del af l'hombren. Det er efter min opfattelse en ulovlig aftale, men den er så indgroet hos turneringsspillere, at man må leve med den.

Ulovlige aftaler:

Nolo spil: Jeg har hørt, at nogle har en aftale om, at spiller man først 2 konger og derefter lille i 3. kulør, så er man renonce i 4. kulør. Aftalen er nu meget speciel, og næsten aldrig anvendelig, men efter min opfattelse ikke logisk, og så er det en ulovlig aftale.

Man sælger klør frem for spar og hjerter frem for ruder. Det er ikke logisk, og derfor ikke lovligt.

Man markerer noget til sin makker ved at lægge kortene på en bestemt måde, eller sender andre signaler til sin makker. **Det er en meget grov ulovlighed.**

Man bevidst er længe om, at lægge sit kort til, for at fortælle makkeren, at man har flere i farven, er ikke lovligt. Ofte kan det dog være meget svært, at vurdere hvad man skal lægge til, hvis man f.eks. har en dame småt 2. i fuse, og makkeren spiller kongen ud. Så har man selvfølgelig lov til at overveje, hvilket kort man vil lægge til.

Lovlige eksempler på at drøfte (aftale), hvad man mener, er mest fornuftigt:

Modspil i mellemhånd med hjerter, es, kone og dame som trumf, så skal man stikke med hjerter dame, når spilfører så stikker over med klør es, så har man fortalt sin makker, at man også har hjerter es og konge. (Se løsningen på opgave 7).

Er der 1 kort tilbage i talonen, når man skal købe, og man har ruder og spar knægt blanke i fuser, så sælger man spar knægt, fordi der er størst chance for at købe en ruder.

Man levner altid 5 kort til sin makker, når man ikke er stærk. Man køber aldrig 9 i modspil i solo. Man køber altid, hvis man har en af de 3 matadorer.

Spiller man lang eller kort farve ud i modspil.

Til orientering kan det oplyses, at ikke alle i DLU's bestyrelse er enige i ovenstående om, hvilke aftaler man må have, og man ikke må have.

Til slut vil jeg sige tak for sæsonen, og alle de henvendelser jeg har fået vedr. "sjove spil". Det har været sjovt for mig, og jeg formoder, at jeg dukker op igen til september 2012. GOD SOMMER.

Bellinge, den 28. april 2012 Leif inger@vesterlund.dk